

**การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

**The Development of Thai Language Writing Skill Exercises According to
Orthographic Spelling Patterns for Third Grade Students**

ผู้วิจัย : รัชการดา เหล่าแก้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบัวทอง อำเภอคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 10 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.34/84.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย ครูผู้สอนควรตระหนักในความสำคัญและช่วยกันพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ภาษาไทย, แบบฝึกทักษะการเขียน, คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ABSTRACT

The main purposes of this research were to 1) develop the Thai language writing skill exercises according to orthographic spelling pattern for third grade students, with the efficiency criteria of 80/80, 2) compare students' achievement average scores before and after using the exercises, and 3) study students' satisfaction on the created writing exercises. By purposive sampling, the target group included 20 third-grade students in Watbuatong School, Khumuang District, Buriram Province, studying in the second semester of 2006. The research design was one group pretest-posttest experiment. The research tools were 1) ten writing skill exercises, 2) ten related lesson plans, 3) pretest and posttest with 30 items in each one concerning students' writing skill, and 4) ten-items rating-scale questionnaire for exploring students' satisfaction. The data were analyzed by the use of t-test, mean, and standard deviation. The results of this research were:

1. The efficiency of the created exercises was at 87.34/84.33 Which was higher than the set eriteric of 80/80
2. The students' posttest mean scores were higher than the pretest mean scores, at the .01 level of significance.
3. Students were highly satisfied with the Thai language writing skill exercises. According to the advantage of the writing skill exercises in this study, the researcher suggested that similar exercises should be created for students of other levels.

Keyword (s) : Thai Language , Writing Skill Exercises , Orthographic Spelling Patterns

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ถือว่าเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาไทยมีความสำคัญหลายประการ เช่น เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจและความต้องการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ภาษาไทยยังใช้ในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านประเพณีและค่านิยมอันดีงาม โดยปรากฏในลักษณะของ วรรณคดี วรรณกรรม บทละคร เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ฯลฯ ซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไปและจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนควรให้ความสำคัญและฝึกฝนให้มีทักษะทางภาษาไทย สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง

ด้วยความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 จึงกำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนภาษาไทย เพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอันได้แก่ การติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และการประกอบอาชีพสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรและมีคุณภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การอ่านและการฟัง กับทักษะการถ่ายทอดออกไปคือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะสุดท้ายที่ยังยากซับซ้อนและเป็นทักษะการถ่ายทอดที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างมากดังที่ วรรณิ โสภประยูร (2537 :139-141) กล่าวว่า “ การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่นึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และเป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคลโดยถือว่าเป็นการแสดงภูมิปัญญาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนและถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ได้อีกวิธีหนึ่ง” นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่มีความคงทนมากกว่าทักษะอื่นเพราะสามารถจารึกเป็นตัวอักษรเก็บไว้ได้ช้านาน ไม่ลบเลือนเร็วเหมือนการพูด ดังนั้นจึงถือได้ว่าการเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างอดีตกับปัจจุบันและปัจจุบันถึงอนาคตได้เป็นอย่างดี

การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทยได้ดีและมีประสิทธิภาพ คนไทยทุกคนควรตระหนักถึงปัญหาของการเขียนสะกดคำผิดและช่วยกันแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง โดยเฉพาะครูผู้สอนนับเป็นผู้มีบทบาทสำคัญโดยตรงที่จะช่วยทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องโดยพยายามแสวงหาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ วิธีที่จะฝึกทักษะทาง

ภาษาไทยได้ผลดีวิธีหนึ่งคือ การฝึกด้วยแบบฝึกทักษะเพราะแบบฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษาดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : คำนำ) กล่าวว่า “แบบฝึกทักษะจะทำให้เด็กเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่ว ในแต่ละทักษะสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและมีเหตุผล” แบบฝึกทักษะยังเป็นวิธีการเรียนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อันเป็นวิชาทักษะที่จะต้องอาศัยการเรียนรู้โดยวิธีฝึกเป็นสำคัญ ดังทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ (Thorndike) (อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546 : 59-65) ที่กล่าวว่า “การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำ” นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และฝึกทักษะได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงอาจเชื่อได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมีปัญหาและยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยดูจากผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (General Achievement Test) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2545 ทั่วประเทศที่ผ่านมาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระภาษาไทยในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.31 ค่าเฉลี่ยระดับจังหวัดบุรีรัมย์ร้อยละ 41.24 (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 4) และจากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดบัวทอง อำเภอคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปีการศึกษา 2548 มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มสาระภาษาไทยร้อยละ 43.86 เมื่อพิจารณาเฉพาะทักษะการเขียนแล้วมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือร้อยละ 38.00 ซึ่งนับว่าเป็นผลการประเมินที่ต่ำมาก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 . 2548 : 6) ปัญหาที่สำคัญของการสอนภาษาไทยคือปัญหาด้านการเขียน โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำที่เป็นคำยากดังที่ ชวนจิต ภูมัตย์ (2537 : 63) ได้กล่าวถึงลักษณะคำยากมากที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียน 4 ประการคือ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกล้ำ คำที่ผันด้วยวรรณยุกต์เสียงตรีและเสียงจัตวา คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่เป็นอักษรนำ และ จากประสบการณ์การสอนภาษาไทยของผู้วิจัยเอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังเขียนหนังสือไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางภาษา เขียนตามเสียงตัวสะกด โดยไม่รู้ว่าพยัญชนะตัวใดบ้างที่สามารถใช้แทนตัวสะกดในมาตราแม่ต่าง ๆ ได้ จากปัญหาดังกล่าวทำให้นักเรียนเขียนคำไม่ถูกต้อง ผิดความหมาย อ่านแล้วไม่สามารถสื่อความเข้าใจ ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่ำซึ่งเป็นปัญหาที่จะต้องได้รับการแก้ไข

จากสภาพและปัญหาการเรียนภาษาไทยดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความเชื่อว่าถ้านักเรียนได้รับการฝึกซ้ำบ่อย ๆ ด้วยแบบฝึกทักษะจนชำนาญแล้วจะทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ดังนั้นจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้น โดยหวังว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะช่วยแก้ปัญหา

ในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่นักเรียนเขียนผิดบ่อย ๆ ได้และช่วยพัฒนาการเรียน การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ ภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบัวทอง อำเภอคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 4 จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 10 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมงรวม 20 ชั่วโมง

1.2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 10 ชุด

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบใช้ก่อนฝึกและใช้หลังฝึกจำนวน 1 ชุด มี 30 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก

1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scales) 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบก่อนทดลองสอน 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบเอง ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาทีแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาการสอน 10 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 20 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

3. ทดสอบหลังเรียน (Post – test) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด

3. วิเคราะห์ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแต่ละชุด ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.34 ถึงร้อยละ 93.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายแบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับได้แก่ แบบฝึกทักษะชุดที่ 8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.95 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.59 รองลงมาเป็นแบบฝึกทักษะชุดที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.68 และแบบฝึกทักษะชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.43 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด จึงมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 87.34

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบ หลังการใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด เท่ากับ 25.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.38 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.33 ดังนั้นการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด จึงมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.33

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด 10 ชุด เท่ากับ 279.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 320 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 30.93 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.34 (E_1) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เท่ากับ 25.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.38 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.33 (E_2) ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.34 / 84.33

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกด E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.34 (E_1) จากคะแนนเต็ม 320 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.69 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดคิดเป็นร้อยละ 84.33 (E_2) จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.95 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.34 / 84.33 เมื่อนำไปทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามสูตร จะได้ค่า t ของ (E_1) เท่ากับ 2.39 และค่า t ของ (E_2) เท่ากับ 2.44 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80 / 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพจริงเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เท่ากับ 13.70 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.66 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เท่ากับ 25.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.33 ค่าเฉลี่ยของคะแนนมีผลต่าง เท่ากับ 11.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.67

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 ซึ่งได้รับการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3 โรงเรียนวัดบัวทอง ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยรวม เท่ากับ 4.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 80

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.34 / 84.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในระดับมากที่สุด มากกว่าร้อยละ 80

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.34 / 84.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากก่อนที่จะสร้างแบบฝึกทักษะผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะจนเกิดความเข้าใจแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญและมีการปรับแก้จนเป็นที่น่าพอใจ ตลอดจนมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง กลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ตามขั้นตอนก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีคำแนะนำในการใช้ มีคำชี้แจงที่ชัดเจน บางกิจกรรมที่ยากจะมีตัวอย่างประกอบ องค์กรประกอบเหล่านี้ เป็นลักษณะของแบบฝึกที่ดี จึงทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ สามารถทำแบบฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิ อาจวิชัย.(2540 : บทคัดย่อ) ไพบุลย์ มุลดี. (2546 : บทคัดย่อ) บรรจง จันทรพันธ์. (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา

แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่าแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ปรากฏว่าจะเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 38.67 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนเนื่องมาจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิดของนักเรียน แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง นักเรียนจึงมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียน เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย เพราะแผนการจัดการเรียนรู้มีลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ และเกิดทักษะในเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดเป็นอย่างดี จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดลย์ ภูปล้อม. (2539 : บทคัดย่อ) สุกุณา เลิกนอก. (2545 : 30) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.83 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจาก แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เมื่อนักเรียนทำได้จึงเกิดแรงจูงใจอยากจะทำ แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีหลากหลายรูปแบบ ได้รับความสนใจ มีรูปภาพประกอบสวยงาม หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้วนักเรียนชอบที่จะระบายสีทำให้นักเรียนเพลิดเพลินมีความสุขในการเรียน กิจกรรมในแบบฝึกทักษะเน้นการฝึกซ้ำๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยตรงทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการเขียนมากขึ้น สามารถพัฒนาการเขียนได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ความว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครู อาจารย์ สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

1.2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนเรียนช้า หรือนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำได้

1.3 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นสามารถบูรณาการกับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ ได้ เช่น ให้นักเรียนวาดภาพพระบวชสี ในกลุ่มสาระศิลปะ ให้นักเรียนได้ทำแผนภาพความคิด (Mind Mapping) ในกลุ่มสาระอื่น ๆ เป็นต้น

1.4 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไปใช้อย่างแพร่หลาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ความคงทน ในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- ชวนจิต ภูมาตย์. (2537). **ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บรรจง จันทรพิันธ์. (2547). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีจำกัด.
- ไพบูลย์ มูลดี. (2546). **การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิ อัจฉิชา. (2540). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สกุณา เล็กนอก. (2545). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). **รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามุริรัมย์ เขต 4 บุรีรัมย์** : สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 4. (2548). **รายงานผลการสอบ (NT) บุรีรัมย์** : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 4.
- อดุลย์ ภูปลี. (2539). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคละคำ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.